

[Lynnerup Nielsen.]

Mit parti kan være enig i, at den her foreslåede udbygning og ombygning af landbohøjskolen må finde sted, og at udvidelsen endda er særdeles påkrævet, idet det bl. a. i årenes løb har været nødvendigt at begrænse de studerendes antal på grund af den stærke pladsmangel i de eksisterende bygninger. Selv om den ombygning, der fandt sted i årene fra 1918 til 1926, dækkede det daværende behov, er der nu hengået 35-40 år siden, og den udvikling og det opsving, der har været inden for landbruget i den tid, har gjort, at der nu stilles forøgede krav til landbohøjskolen og dens videnskabelige forgreninger med hensyn til forskningsarbejde i mange retninger. Værdien af dette videnskabelige centrum, som udgør baggrunden for vort landbrugs høje stade, kan vel ikke måles i penge; men betydningen af det videnskabelige arbejde, der her er udført og stadig udføres, kan ikke skattes højt nok. Når der nu ikke er plads nok på landbohøjskolen og tilgangen til læreanstalten hæmmes, fordi den nuværende bygningsramme er for trang, er det både naturligt og rigtigt, at en udbygning finder sted, og fra mit partis side hilser vi med tilfredshed det lovforslag, den højtærede landbrugsminister har fremsat.

Jeg har forstået lovforslaget sådan, at det vil vare ca. 12 år, måske endda mere, inden udbygningen og ombygningen kan forventes tilendebragt; det må da ønskes, at det planlagte tempo kan holdes. Umiddelbart synes det efter de krav, der stilles til skolen allerede i dag, at være en meget lang byggeperiode; endvidere synes de beløb, der foreslås anvendt i de første 3 år, at være betydelig mindre end beløbene for de sidste 9 år af den foreslåede byggeperiode.

Jeg har ligesom tidligere ordførere i dag bemærket, at det i det udvalg, der har behandlet landbohøjskolens fremtidige forhold, har været drøftet at flytte landbohøjskolen uden for København under hensyn til den plads, en sådan skole må kræve til forsøgsmarker, stalde og meget andet. Der er i de bilag, som ledsager lovforslaget, anført vægtige grunde for en flytning af skolen, men grundene for at beholde skolen i København er faktisk lige så tungtvejende, og en udflytning vil givetvis blive dyrere. Her er det naturligvis ikke let at operere

med bestemte tal, for spørgsmålet bliver jo, hvilken værdi de eksisterende bygninger og selve grunden kan have til andre formål. Derfor kan det ikke gøres op helt nøjagtigt, hvor stor merudgiften ville være ved at flytte hele skolen. Spørgsmålet er så, hvor vidt en sådan flytning bør finde sted. Skolen har nu bestået i over 100 år, og jeg har ikke tilstrækkelig sagkundskab til at udtale mig om, hvorvidt det har været følt som et savn ikke at have undervisningen og skolens øvrige arbejde spredt på flere områder. Men umiddelbart synes det i hvert fald mig, som om det rigtigste vil være, således som lovforslaget tilsiger, at udbygningen finder sted på de forhåndenværende arealer. Jeg går ud fra, at man, som der er udtrykt ønske om, i udvalget vil tage det spørgsmål op til fornyet overvejelse, hvorvidt selve skolen skal flyttes uden for København, og jeg vil ønske, at der her ikke bliver taget alt for mange lokalpatriotiske hensyn. Det, det først og fremmest drejer sig om, må jo være, at skolen får den udvidelse, den har krav på, og som der er brug for.

Om lovforslaget som helhed skal jeg kun sige, at den udvidelse af landbohøjskolen, der her foreslås, er tiltrængt. Skolen har gennem sin over hundredårige beståen i rigt mål stået sin prøve, og dens store nytte har givet sig uomtvisteligt udtryk i vort landbrugs høje stade.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige mit partis velvillige tilslutning til arbejdet med lovforslagets videre fremme her i det høje ting.

Hans Rasmussen: Når man beskæftiger sig med de projekter om udvidelser og ombygninger af de højere læreanstalter, som dels er forelagt offentligheden, dels er kommet til behandling inden for lovgivningsmagten, kommer man uvilkårligt til at drage sammenligning mellem de store summer, som samfundet på disse områder er parat til at ofre, og de beløb, som fra offentlig side stilles til rådighed, når det drejer sig om uddannelsen inden for håndværk og industri.

Denne bemærkning er ikke fremsat som nogen kritik; men måske kunne mange af det høje tings medlemmer, der ofte lader store summer passere uantastet, når det